

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 1433/2021
08.04.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парничном поступку тужиоца ПТП „УНИМАТ“ Д.О.О. из Неготина, чији је пуномоћник Бранислав Ликсаревећ, адвокат из ..., против туженог АА из ..., ради утврђења, одлучујући о захтеву Вишег суда у Неготину за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда П 3/21, на седници одржаној 08.04.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у предмету Вишег суда у Неготину П 3/21, **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** Виши суд у Зајечару.

Образложење

Тужилац је 11.02.2021. године поднео Вишем суду у Неготину тужбу против туженог, у којој је наведена вредност предмета спора у износу од 8.673.560,00 динара, ради утврђења да пресуда Вишег суда у Неготину Гж 131/10 од 30.03.2010. године у односу на тужиоца као солидарног обвезника не производи правно дејство и у предмету извршења Основног суда у Неготину И 1082/10 од 30.04.2010. године.

Виши суд у Неготину, уз допис Су VIII 42/21 од 24.03.2021. године, доставио је списе предмета Врховном касационом суду ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда П 3/21 и као оправдан разлог за свој захтев навео, да у Вишем суду у Неготину у грађанској материји поступају само судије Слађана Марковић и Љубица Никић, које су решењима председника тог суда искључене у вршењу судијске дужности у овом предмету.

Врховни касациони суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда на основу одредби члана 62. став 1. и 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, је прописано, да, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно

да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Одредбом става 7. овог члана, да, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овога члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Према оцени Врховног касационог суда, у конкретној ситуацији су испуњени услови за тражену делегацију из одредбе члана 62. став 1. ЗПП, зато што разлог изнет у захтеву првостепеног суда, представља оправдан разлог, који је од утицаја за делегацију другог стварно надлежног суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 62. став 1. и 7. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**